

De religieuze concurrentiestrijd (4).

De meest meedogenloze wint.

Conclusies.

Polytheïstische godsdiensten zijn over het algemeen zeer tolerant. 'Vreemde' goden worden, als men er het nut van inziet, zonder aarzeling geïncorporeerd in het eigen pantheon. Als ze veel gelijkenis vertonen met al aanwezige godheden, smelten de culten dikwijls samen.

Monotheïstische godsdiensten, daarentegen, zijn van natuur buitengewoon intolerant. Allemaal menen ze de 'enige ware god' te aanbidden. Andersdenkenden hangen daarom per definitie een dwaalleer aan. De volgelingen van Mozes, Jezus en Mohammed zijn het er alleen niet over eens of ze verschillende goden vereren, dan wel dezelfde god in een andere verschijningsvorm. In ieder geval is een felle concurrentiestrijd tussen de twee 'missionaire' Abrahamitische religies onvermijdelijk.

Godsdiensten kunnen op vier manieren hun aanhang vergroten: door voort-planting, verkondiging ('zieltjes winnen'),

conformisme en geweld.

Voortplanting is tegenwoordig het meest succesvolle verbreidingsmechanisme. Dat is slecht nieuws voor Europeanen en Japanners (die in 'baarstaking' lijken te verkeren), want hoe vruchtbaarder de aanhangers van een bepaalde godsdienst zijn, des te groter zal hun aandeel in de bevolking worden. Zo hebben katholieken in Noord-Europa in de afgelopen eeuwen met succes de 'wraak van de wieg' uitgeoefend. Het gemiddelde kindertal van islamitische vrouwen ligt momenteel veel hoger dan dat van de aanhangsters van andere religies en dit feit alleen al zal het percentage moslims in de wereldbevolking omhoog jagen (vooral als teerhartige westerlingen zo stupide zijn hen te helpen deze kinderen ook groot te brengen). Sommigen spreken in dit kader van een demografische jihad. Daarom kunnen we de woorden van de Algerijnse president Abdelaziz Bouteflika ("we zullen jullie veroveren met de baarmoeders van onze vrouwen") maar beter serieus nemen.

Slechts een kleine minderheid van de wereldburgers praktiseert niet de religie waarin men is opgevoed. Met name in het Westen vallen weliswaar steeds meer twijfelaars van hun geloof (vaak tijdens de puberteit), maar er zijn niet veel mensen die bewust voor een andere, beter bij hun persoonlijkheid passende, religie kiezen. Meestal zijn het mislukkelingen in hun eigen samenleving. [Voor islamieten is switchen trouwens onmogelijk, want apostaten wacht de doodstraf.]

Ook bij zieltjes winnen is de islam in het voordeel. Christenen zijn tegenwoordig te laf om voor hun geloof te werven, terwijl de meeste moslims het als een heilige plicht beschouwen. In de meeste werelddelen zijn de kaarten nu wel geschud en kan alleen massale migratie te balans nog verstoren (een reëel gevaar voor Europa). In het polygame en deels nog heidense Afrika, echter, liggen de kansen voor de islam (de enige wereldgodsdienst die polygamie propageert) een stuk beter dan die van het christendom (dat van de aanhangers monogamie eist).

In de loop van de geschiedenis heeft vooral het christendom volop geprofiteerd van conformisme (de neiging van mensen om het voorbeeld van hun leiders te volgen/de kant van de winnaar te kiezen). Het kwam zelfs geregeld voor dat veroveraars uit politieke overwegingen het christelijke geloof van (een deel van) hun nieuwe onderdanen overnamen, in de wetenschap dat hun eigen volk als een kudde schapen in hun voetspoor zou treden.

Geen islamitische vorst heeft zich ooit 'verlaagd' tot het adopteren van de religie van veroverden, ook al waren zij veel beschaafder dan hij. Al hun verworvenheden werden overgenomen (en later als 'islamitische uitvindingen' gepresenteerd), behalve hun godsdienst. Toen er geen grote civilisaties meer waren overgebleven die zich lieten absorberen, waren ook de mohammedaanse 'gouden eeuwen' ten einde. Nieuwe onderdanen die zich 'vrijwillig' bekeerden tot de islam deden dat vaak volgens het patroon dat bekend is van de acceptatie van technologische innovaties, de zgn. S-curve (een afgeleide van de normale verdeling).

Het christendom zou in het Romeinse Rijk en later in de rest van Europa geen poot aan de grond hebben gekregen als de gelovigen oprecht de christelijke waarden hadden hooggehouden. Gedurende het grootste deel van de geschiedenis trokken de meeste christenen zich in het dagelijkse leven echter weinig aan van het gebod de naasten lief te hebben. Toch is er een cruciaal verschil tussen de christelijke en islamitische aanpak, gesymboliseerd door het feit dat in het christendom onder martelaren mensen worden verstaan die zijn gestorven voor hun geloof, terwijl het in de islamitische visie mensen zijn die hebben gedood voor hun geloof. Het gebruik van geweld, zeker voor de verbreiding van een godsdienst, staat diametraal op de christelijke ideologie, terwijl de islam wapengekletter toejuicht.

Europa staat vol met kerken en kloosters die zijn gebouwd door voor hun zielenheil vrezende warlords. Niet zelden spendeerden ze zelf de laatste jaren van hun leven in een dergelijk

klooster en bestrooiden hun hoofden met as uit wroeging over hun wandaden. Mohammedanen, daarentegen, glorieerden in geweld. Nooit hebben ze blijk gegeven van enig schuldgevoel over de misdrijven van henzelf of hun voorouders. Nog altijd wordt wreedheid niet geschuwd bij de verbreiding van het geloof. Zo worden in landen als Egypte en Pakistan met de regelmaat van de klok christelijke of hindoeïstische meisjes ontvoerd, onteerd, aan hun verkrachter uitgehuwelijkt en gedwongen hun geloof af te zweren. Mochten ze ooit gered worden, dan zijn ze als apostaten vogelvrij. [Het kan natuurlijk altijd nog erger.]

De huidige generatie christenen wordt verlamd door misplaatst schuldgevoel. Zij praktiseren de christelijke naastenliefde tot op het suïcidale af en helpen daarmee hun ergste vijanden de overhand te krijgen. Sommigen laten zelfs hun kerken ontheiligen door islamitische gelukszoekers. Het is echter bepaald niet aan te bevelen de andere wang toe te keren bij conflicten met mensen die de opdracht hebben ongelovigen (jou dus) dood te slaan.

Ik zie de toekomst van het christendom dan ook somber in. De met een onnavolgbare zelfvernietigingsdrang behepte aanhangers ervan zullen van het wereldtoneel worden weggefokt en weggepest en de atheïsten, joden, boeddhisten en hindoes zal het niet beter vergaan, tenzij men de islam met gelijke munt terugbetaalt. In het mensenrijk gaat het namelijk niet anders toe dan in het dierenrijk: de meest agressieve wint. De technologische superioriteit van het Westen is volkomen betekenisloos als men weigert de producten ervan tegen de jihadistische moslims in te zetten. Degenen die hopen op een proces van 'verlichting' in de islam zijn naïef. De meest dogmatische van alle religies heeft zich al bijna duizend jaar succesvol tegen iedere wetenschappelijke vooruitgang weten te verweren. Het is dus niet te verwachten dat het gezonde verstand uiteindelijk zal zegevieren bij de muzelmannen.

<http://hvv.amsterdampost.nl/HVV/www.hetvrijevolk.com/index0dfb>

[.html?pagina=119&AuthorID=66](#)